

**SİNEK
VE ADAM**

Hikayeler

Ümit Evran

SİNEK VE ADAM HİKAYELER

Ümit EVRAN

ISBN: 978-605-9354-61-5

Yayıncı Sertifika No : 25465

Yayın Koordinatörü : Yasin DİLMEN

Mizanpaj ve Kapak : Rahime DİLMEN

Kapak Fotoğrafi : Zeynep KARABACAK

Yazar Fotoğrafi : Levent ÇANAKKALELİOĞLU

Baskı ve Cilt : Reaksiyon Matbaacılık, ANKARA/2017

DOI: 10.37609/akya.1698

2017 AKADEMİSYEN A.Ş

Halk Sk. 5/A Yenışehir/ANKARA

Tel: 0312 431 16 33

www.akademisyen.com

Bu kitabın yayın hakkı AKADEMİSYEN KİTABEVİ'ne aittir. 5846 ve 2936 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasası Gereği herhangi bir bölümü, resmi veya yazısı, yazarların ve yayıncısının yazılı izni alınmadan tekrarlanamaz, basılamaz, kopyası çıkarılamaz, fotokopisi alınmaz veya kopya anlamı taşıyabilecek hiçbir işlem yapılamaz. Yazıların içerikleri yazarları bağlamaktadır.

Dağıtım Adresi

Akademisyen Kitabevi

Halk Sk. 5/A Yenışehir/ANKARA

Tel: 0312 431 16 33

www.akademisyen.com

2017

İÇİNDEKİLER

Önsöz	v
Sinek ve Adam	1
Antikacı Dükkanı	19
Öbür Dünyadan Gelen Mektup	29
Tuz Kokarsa	45
Metamorfoz	55
Futbol Topu	65
Garip Bir Soygun Hikayesi	75
Prosopagnosia	87
Çakıl Taşı	101
Hacı Cellit'in Hazinesi	113
Psikolog Süreyya Bey	133
Kaybolan Saat	149
Aşıklar Çeşmesi	155
Hırsız ve Vicdan	177
Ambulans Nöbeti	181
Falcı Doktor	189

ÖNSÖZ

“..Ben çok yaramaz bir velettim. Anamdan dayak yemediğim gün pek nadir olurdu. O nadir günlerde de anamın bir sonraki mesaisi için enerji depoladığımı düşünürdüm. Anam beni dövmeye başladığında beni kurtarmaya ilk gelen, hep Horyabam (Huriye Abla) olurdu. Horyabam temel komşumuzdu. Bende çok emeği vardır. Onun hakkını hiç ödeyemem. Ama anam beni dövme hazırlıklarına başlarken ben yaygaramın tonunu Hafız Teyze’me göre ayarlardım. Hafız Teyzem sağdan üçüncü komşumuzdu. Horyabam çok sık gezmeye gittiğinden, benim adıma bazı şanssız seanslarda o evde olmayabiliyordu. Bu nedenle ben kurtuluşumu garantiye alabilmek için, feryadı figanımı Hafız Teyze’me göre ayarlardım. Hey gidi günler...”

Yukarıdaki satırlar 2000 yılında yayınlanan “Geçmişten Günümüze Kırkağaç” kitabımın önsözünden alıntıdır. Evet ben çok yaramaz bir velettim. İlkokuldayken karnelerimizde “Hal ve gidiş” diye bir not vardı. Burada herkesin notu istisnasız pekiyi olurdu. Benim hal ve gidiş notum ise iyi olurdu. Yani yaramazlık kariyerime çok erken başlamıştım. Ortaokulda hiç “İftihar Listesi” ne geçemedim. Çünkü o listeye geçmek için, başarılı olmak yetmiyordu, bir de “uslu çocuk” olmak gerekiyordu ki, ben hiç olamadım. Ortaokuldan itibaren lise bitene değin her yıl disiplin kuruluna girdim. Üniversite yıllarında haliyle duruldum.

Sonra hayat gailisi, evlilik, çoluk, çocuk, hep bilinen hikaye... İçinize sinse de sinmese de toplumun kuralları, sorumluluklar, sosyal statü, töreler, gelenekler, çevre baskısı... sonucunda, siz artık siz olmuyorsunuz ama sizden başka bir “siz” çıkıyor ortaya.

“Giydirilmiş kişilik” gibi. Giydirilmiş bir maske gibi. Ve siz artık giydirilmiş bir kimlik taşıyorsunuz. Ben de bu metamorfozun dışında kalamadım.

Ne var ki o yaramaz velet hiç peşimi bırakmadı. Kah yıkık bir duvarın gerisinden, kah bir kapı aralığından başını uzatıp, bana hep nanik yaptı.

Hikayelerimde hep bir yerlerde gizlenen o yaramaz çocuğu bilmem siz de görebilecek misiniz?

Ümit Evran
1 Kasım 2016
İzmir